

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dialogvs De Veneratione & inuocatione sancto[rum],
co[n]tra perfidia[m] Lutherana[m], ad reuerendissimu[m]
in Chr[ist]o patre[m], illustrissimu[m]q[ue] principe[m] &
d[omi]n[u]m D. Herma[n]nu[m] de ...**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniae, 1524

VD16 H 4813

Iohannes Lonicerus. Caput .I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35673

De inuocatione sanctorum.

¶ Iohannes Lonicus. Caput .I.

Vbi est pax, unitas, amicitia, nō est opus mediatore, **LONICE**
ubi uero lis, dissidiū, inimicitia inter duas ptes, illic **rus,**
op^o est litis cōpositore. Is ergo mediat q ex lite pa
cē & ē. efficit, & oīno q partē lēsam p se placat. Porro hu
manū genus & ē. naturalr est pctō obnoxii & ē. Op^o igit
fuit aliq mediator, q mediū sese opponeret, hoī deū cōci
liaret. Hō sibi deū placare nō poterat, cū ad aliud nihil ni
si ad malū deflectere pron^o eēt. Deus ꝑo sol^o bon^o & ē. ci
tra ullū meritū nrm, pmisit nob recōciliatorē, utq certissi
mi essem^o cū iuramēto, testatus est Abrahamo, in semine
eius futuram cunctis gentibus benedictionem.

¶ Theologus.

¶ Quæ enarraſti certiora sunt chřifidelib^o, q̄ ut hæsita
tionis quicq̄ admittāt. Certa nāq̄ fide explora tū habem^o **THEOLO**
tāetſi de^o absoluta sua prāte, citra mediatorē remittere hu
mani gñis noxā potuiſſet, & eo ipſo nullo interneniēte me
diatore, potuiſſet etiā & illā q̄ ex pctō erat, inſ deū & ho
minē tollere inimicitia, diuina tñ iuſtitia, & poenalē, & con
dignā exigebat ſatisfactionē: cōdignā dico q̄ deo aliquid **ſatisfactio deū**
nō minus acceptū exhibet, q̄ ei exola fuerat offeſa. Hęc **hoiem media**
ſane ſatisfactio, q̄a mediatorē exigebat, nō mō hoiem, ue
rū etiā oī puro hoie, lōge ac in immēſum pſtātiorē, iccirco
in ſemine Abraham, id ē in aſſūpta hūanitate, ea ſatisfactio
pacta eſt. Quēadmodū legim^o, qm̄ ei^o liuore ſanati ſumus **Eſaiā, liiij.**
& dñs poſuit in eo iniquitatē oīm nrm. Proin Chřs nimirū
ea rōne q̄ hō eſt, pfect^o dei & hoim mediator p̄dicādus eſt

¶ Deus nō eſt mēdax, nō uult promiſſionē iuramento
cōfirmatā irritā fieri, uult aut ut ipſo fidam^o ſolo & ē. Q^o ſi **LONICE**
alios ſingam^o mediatores, ex his q̄ mortē oppetierūt. De^o **paulo poſt**
nō eſt uerax iuramētū, & pmiſſa ſunt irrita, qñ non plene
bñdixit in ſemine ſuo omnes gentes:

¶ Si alios ſtatuerem^o nob mediatores, q̄ nō Chři uirtute **THEOLO**
ſ, ppria autoritate quēpiā deo recōciliaret, ex pditōis maſ
ſa pgenitū. Profecto de^o uerax non eēt, promiſſaq̄ ſua ir
rita foret, quū nō ſatis in unico ſemine Chřo, ſed in ſemi
b

Caput primum.

**Cur grā iusti
ficiā dicatur
grā recōciliās** nūb^o oēs gētes bñdixisset. Demū grām iustificātem eo no
mine recōciliātē, nō iniuria uocādā supponim^o, q^o p eā p^{ri}ci
pue deo recōciliat, ac in grām redit ipius. Quid ita? Profe
cto q^o in ea nō min^o deo optio, maxioq^o cōplacet, q^o ei pec
cati displicebat ipietas. Hui^o aut^o grāe donū Chrs (q^o caput
est ecclie) nō tm meruit oib^o, uerū etiā et cōfert suis electis
q^o propter ipē ap^d aplm un^o dī mediator. Scti x^o & si hanc
grām obtinere possint, largiri tm nequeūt, q^o id Chro pro
priū sit, pnt tm eā nob ap^d diuinā libtatē suis p^{ri}cibus impe
trare. Atq^o ut ad assentiēdū huic ueritati aim inducas, nul
lāq^o elabēdi rimā repias ex utriusq^o testamēti scripturis eā
propēsius a principio probauim^o. Hac igit^o pmissa uerita
te (euāgelicē nugator) sic tecū agim^o. Paulo añ sic dixisti.
Is ergo mediat, q^o ex lite pacē efficit, & oīno q^o pte lesam p
se placat. Id si recte asseueratū putes, dicas q^oso. Quid ergo
ap^d te, phibebit sctōs, q^o p^{ri}orib^o pacē, & placationē apud
deū impetrāt & exorāt, nōnullos scdarios sub Chro pri
mo summoq^o mediatore, appellari mediatores, qñquidē
ex Chri meritis, hāc reuera grām assequuti sunt, ut depre
cātes exaudiri digni sint ut exauditi nre recōciliatōis coor
patores iure cēseant. Nū ob hēc aliq^o ex pte, Chri minora
tionē fieri causaberis? Profecto meo qdē aio nequaquā, nisi
forte ad eā insaniā redact^o sis, ut grāe Chri plenitudinē ido
minui autumes, q^o de plenitudine eius accepim^o oēs. Por
ro, qm ea q^o supposuim^o, itē ea q^o nūc collegim^o, urgētibus
te scripturis, inficias ire negs, in sctis uel terrā incolētibus,
cur recusas eadē etiā fateri et admittere, in sctis Chro cōre
gnātibus? Profecto nulla rō est, q^o obstrepere posses. Cete
rū ne nob forte apli illud obiectes. Vnus est mediator dei
& hoīm Chrs Iesus, & ob id plures ponere mediatores.
Paulinæ doctrinæ prorsus aduersari, profusiorē tecū inie
re disputationē in aio est. Apl's, fundamētū (inqt) aliud ne
mo p^{ri}t ponere p^{ri}ter id qd positū est, qd est Chrs Iesus, an
huic refragat id, cui^o ipē testis est atq^o affirmat Epheseos
supædificatos sup fundamētū aplog & pphetay ipō sum
mo angulari lapide Chro Iesu. An nō ex uerbog^o serie di

In parte pro
hemiali.

Scti sub Chri
sto secundarij
sunt mediato
res.

Iohan. I,

I. Thimo. ij.

I. Corin. iij.

Ephē. ij.

De inuocatione sanctorum.

scribere cernis designari, inter fundamentū & angulārē eius
 lapidē Chrīm Iesum? Certo igitur argumēto colligim⁹, no-
 bīq; psuadem⁹, p̄ter Chrīm aliud q̄ddā ap̄loꝝ eē & prophē-
 taz; fūdamētū. Forte dices, qd nā sit illd; Rūdem⁹ fidē eo
 q̄ hēc & in p̄phetis & ap̄lis toti⁹ uitæ spūalis sit firmamē-
 tū. Porro hāc fidē eādē fuisse in ap̄lis & prophetis satis cō-
 stat, quū ap̄ls dicat, qm̄ hnt eūdē sp̄m̄ fidei, si at eūdē sp̄m̄
 fidei, eādē etiā fidē habebūt, neq; em̄ spūsc̄tūs autor ē dis-
 sidi, sed unitatis. Iā hui⁹ fundamēti lapis angularis ē Chrīs
 Iesus. Cur itaq; p̄fecto q̄a in Chrō utrorūq; fides cōnectit,
 nēpe quē ap̄li nunciārūt uenisse, eūdē uētuz; p̄dixere pro-
 phetæ. Accipim⁹ ergo ex scripturis, p̄ter Chrīm aliud qd
 dā fundamētū, qd qdē sc̄dariū appellare nō uideat absurdū
 sup̄ Chrō primario fūdamēto, utpote angulari lapide fir-
 matū. Cui alludit & illud qd in Apocalipsi uidit Iohānes
 in muro Hierusalē duodecim fundamēta, in qbus duode-
 cim ap̄loꝝ noia erāt descripta. Rurs⁹ scriptū legim⁹. Vñ
 est iudex uiuoz; & mortuoz;, un⁹ est deus, un⁹ est p̄ oīm.
 Obsecro an his pugnare putabis q̄ scripta sūt. Nā legim⁹
 ap̄los sup̄ duodecim sedes iudicatuos, xij. trib⁹ Israel. Si-
 cut & illd;. Ego dixi dñs estis. Et illd;. Abrahā ē p̄ oīm cre-
 dētū. Postremo ut redeam⁹ vñ digressi sum⁹, mltā id gen⁹
 apparētis repugnātiæ in scripturis exēpla, diligens lector
 facile inueniet. Quid ergo ipedit sub Chrō mediatore su-
 premo atq; p̄stātissimo, q̄sdā inferiores & sc̄darios (quēad-
 modū antea nō semel testati sumus) statuere mediatores,
 imprimis quū dñs q̄sierit uis; q se opponeret cōtra deū p̄
 terra, id qd etiā secundū te saltē munus est mediatoris.

In ecclesia dei
 duplex est fun-
 damentum.

I. Corin. xij.

Apoca. xxi.

Matth. xix.
 Psalm. lxxxij.

Ezech. xxii.

Lonicerus paulo post. Caput II.

Constituit de⁹ cū iuramēto filiū suū sacerdotē in æter-
 nū. Sacerdotis mun⁹ est orare, & interpellare p̄ po-
 pulo. Ip̄e Chrūs uer⁹ est sacerdos, solus etiā interpel-
 lator, p̄ter eū nemo, q̄ nullus iuxta ordinē Melchisedech
 sacerdos esse p̄t, p̄ter Christū saluatōrē nostrū.

¶ Et si un⁹ Chrūs, rātæ sit tū dignitatis, tū authoritatis
 interpellator, ut intercedēs nō possit aliquā pati repulsam

LONICE.

THEOLO

b ij